

יום חמישי, י"ב בניסן תשפ"ה

10 באפריל 2025

נאומו של מפקד חטיבה צפונית היוצא, אלוף-משנה חיים כהן

מכובדי כולם,

אנו נמצאים בעזה במרחב החוף, מעל הקו הקדמי של התוחמת הצפונית, הנפרס ממוצב עסקלאן (להלן יקרא דונית) עד למוצב פלסטין (להלן יקרא ישראלה). הקו ממשיך בשרשרת מוצבים על רכס 70-80 עד לרכס עלי מונטר. זהו קו ההגנה החדש, המייצר עומק וביטחון אמיתי ליישובים. עלינו להתעקש על קו זה למען עתיד הנגב המערבי. לא מגינים יותר מקו השער (משוכלל ככל שיהיה) - זהו הציווי הראשון ממלחמת הפתע.

במהלך המלחמה, הקפדנו לפעול על פי עקרון שימור חופש הפעולה לכוחותינו, תוך פיקוד משימה, והתעקשות על פגיעה רציפה באויב. לא נאפשר הקמת מוצבי אימונים של האויב בחזית, או סיורי שטח רכובים בקרבת הגדר, לא עוד דיביזיית קומנדו של אויב על גבולות מדינתנו - לא מכילים יותר, הפיקוד הפרטני פסח מעולמנו, שמח"ט רוצה לתקוף אויב הוא תוקף, הקם להורגך השקם להורגו זהו הציווי השני.

העקרון השלישי לפיו פעלנו היה ביסוס סדר כוחות מספק בגזרה, סד"כ אש וזמין ועתודות ברמת החטיבה, כיתות כוננות מצוידות ומאומנות, ומרכיבי ביטחון מותאמים. לא עוד שני גדודים מוקטנים ללא עתודות חטיבתיות וללא סד"כ אש זמין לחטיבה, לא עוד כיתות כוננות שהכשירות שלהם הינה אימון חד שנתי ללא ציוד מספק. כך גם אם כלל המערכות יקרסו, יהיה כוח שידע לבלום את האויב - ציווי השלישי.

העיקרון הבא הינו אילוצים ומשאבים לא יכתיבו את המבצעי, לא עוד פקודת תע"ם מאמ"ץ על הקצאת 6 נמרים לגדוד של 26 נמרים, לא עוד הנחיות דרקוניות בנושא אפסון רימונים ונפיצה, לו עוד בירורים על חריגה מקילומטר טנק שלא מאפשרים לכוחות בקיאות בשטח! במקום השקעה בפנטזיות קודם כל נשקיע בלוחמים ובאמצעים שלהם. זהו הציווי הרביעי.

יום חמישי, י"ב בניסן תשפ"ה

10 באפריל 2025

ולבסוף, עצמאות מודיעינית, החטיבה כיום חשופה לכלל החומרים, כלל המודיעין נעשה בצורה עצמאית, לא עוד חלוקה רבי מדרנית נושאת בין האוגדה שאחראית על נ"ט ופשיטה לבין החטיבה, לא עוד מידור מח"ט מידיעות מודיעיניות. "אם אין לי מי לי" - זהו הציווי החמישי. אילו רק היינו עומדים באחד מין הציוויים האלו, דיינו, כדי שניתן היה לצמצם את גודל האסון של ה7.10.

באותו יום החטיבה ואני בראשה, לא עמדנו במשימתנו להגן על תושבי העוטף. במבחן התוצאה, נכשלתי !!! על כן אני פורש מצה"ל, לאחר שהשלמתי קדנציה בתפקיד, ועשיתי ככל שעל ידי להטמעת הלקחים הנדרשים, מהפערים שעלו. אשתך במעט מזיכרונותי, סיפור מורשתה של החטיבה הצפונית, חודש וחצי לפני מלחמות הפתע, האויב התחיל בביצוע הפרות סדר אלימות על הגדר, ירי, ומטענים, מתדירות של סופי שבוע לתדירות יום - יומית, הגזרה הייתה רותחת! כלל שרשרת הפיקוד הגיע לסיורים בחטיבה ממפקד הפיקוד ועד לשר הביטחון, לכולם המלצתי על מכת פתיחה, פעולה אגרסיבית ויזומה, שכן כוחותי סיכנו עצמם יום יום על הגדר. המסר הברור שקיבלתי מכולם היה - החמאס מורתע! זוהי דרכו להשגת הטבות אזרחיות, תהיו מדויקים, אנחנו לא רוצים עוד סבב בחגים! וכך על מנת לבצע ירי טנק על עמדה ריקה של חמאס ב-300 מ', היה צריך אישור מהרמטכ"ל, לאחר מכן נאמר לנו שהגיעו עם חמאס להסכמות כסף ופועלים - המתכון הקבוע! ערב שמחת תורה, השעה 03:30 לפנות בוקר, על דעת עצמי יצאתי לחטיבה, על אף שהמודיעין היה מעומעם, שאלתי האם להקפיץ את תומר מג"ד 13, ונעניתי כרגע רק ברמתך.

במהלך הנסיעה ציין המאו"ג כי המודיעין הקיים מחותמ"ץ בכלל הרמות, ושאין שום דבר מידי. לתומי חשבתי שכמוני, ליתר ביטחון, קופצים לפחות חלק משרשרת הפיקוד של צה"ל, אנשי אגף המבצעים והמודיעין ואנשי חיל האוויר, לצערי התבדיתי בשעה הראשונה של הקרב. בעודי נוהג עלתה לי המחשבה שממדרים שוב, ואולי יש איזושהי חוליית נ"ט שאני לא מכיר לכן על על אף הדרישה להשאיר את המידע ברמתי, הודעתי לכוחות שיש התנהלות מסריחה של האויב ולאור כך יש לבצע השתנות בבוקר, כדי לשנות את תמונת מצב כוחותינו.

יום חמישי, י"ב בניסן תשפ"ה

10 באפריל 2025

6:29 נפתחו שערי הגהנום על החטיבה, בעודי קופץ לחמ"ל חטיבה תוך מטח כבד של אש מסלול אני מזהה הבקעה רחבה בעשרות מוקדים של מאות מחבלים, מצנחי רחיפה וסירות גומי, והכל במקביל. אני מכריז שאנחנו במלחמת פתע, נדהם מיכולת האויב להוציא צבא טרור להתקפה ללא מודיעין. על תוכנית חומת יריחו למדתי בדיעבד, רק בתחקיר של אילנה דיין כחודש אחרי. באופן מידי הבנתי, שעלי לנסות לבלום אלפי מחבלים, ולפקד על עשרות אירועים במקביל. פעולות אלו יכלו להיעשות רק מתוך חמ"ך השליטה. לשם כך ביצעתי חלוקה מיידיית לתפקידים בחמ"ל, ופתחתי את כלל רשתות הקשר, והתצפיות. התחלנו בסבב טלפונים ליישובים, חברנו לאחראי האבטחה במסיבה, נאמר לנו שפזנו 90% מהמבלים וכי הם במאמץ לסיים לפנות את השאר. הערכתי כי כ-30 שוטרים חמושים עם עשרות סדרנים, יצליחו לפנות תוך זמן קצר ולאבטח את ה-300 שנותרו במרחב, מתבררת לי התמונה הקשה בשאר הגזרה, הסמב"ציות והתצפיתניות תיעדו את כלל האירועים והזיהויים ביומן המשואה בזמן אמת, ניהלנו טבלאות, והעברנו תמונת מצב לאוגדה. בדיעבד, נדהמתי לגלות, שבאותה יממת איש מהחמ"ל לא טרח לפתוח את רשתות הקשר, המשואה והתצפיות ולשאוב את תמונת המצב, לא רק זאת, שבועד שבתקשורת עלתה תמונת מהימנה מהאזרחים, אף אחד לא טרח לתכלל אותם מדובר צה"ל בזמן אמת. ואלו המוקדים העיקריים - חוף וקיבוץ זיקים, נתיב העשרה, קיבוץ ארז, ניר עם, שדרות, מפלסים, חץ שחור, כפר עזה, קיבוץ נחל עוז, עלומים, בארי, מסיבת הנובה, יכני, גבים, הצירים והצמתים כולם היו תחת התקפת אויב. במקביל גם כלל המחנות-מש"א ארז, יפתח, צק"מ חוף, מת"ק ארז, ק'2 נחל עוז, פגה, צק"מ סחף, צק"מ נזמית, ורעים. לא אוכל שלא להזכיר באופן מיוחד את התצפיתניות והסמב"ציות אשר עד לרגע האחרון עמדו על משמרתן ודיווחו דיווחים שסייעו לי לקבל החלטות למול תמונה כה מורכבת, יהי זכרן וזכר חארובה שניסה להגן עליהן בגופו ברוך.

ומפה הזיכרונות מעומעמים... "זר לא יבין זאת", רק דור לוחמי יום כיפור שבלמו ברמה או בתעלה! תופת, צרחות, לחימת גבורה של גדודי 13 ו-77 בניסיון לבלום את אלפי המחבלים בחזית, סיפורי גבורה כמו שילה, דניאל ודקל. כיתות כוננות ורבש"צים אמיצים כמו אילן, אריק ושחר שנלחמו בחירוף נפש, אורחים שנקלעו למרחץ דמים ופעלו בגבורה, שוטרים שנלחמו באומץ לב.

יום חמישי, י"ב בניסן תשפ"ה

10 באפריל 2025

לעד יישארו במוחי השאלות המתוחות! כיצד המודיעין לא התריע על מלחמת פתע, כיצד כוחות העתודה הצה"ליים היו כה דלים, ולא רלוונטיים בזמן ומרחב להגיע. ואיפה היה חיל האוויר ??? התעשתנו, והתאוששנו עם אבדות בלתי נתפסות בעורף ובחזית, כשלושה וחצי שבועות החטיבה המשיכה בטיהור השטח והשמדת אויב בחזית, עד אשר צה"ל התעשת ויצא לתמרון.

ומכאן, הדרך לשיקום ובניה מחדש. שלושה חדשים לקח לנו להוציא את אחרון החיילות משינה במרחבים מוגנים בשל הפחד והאימה, הבאתי כלבים שיקומיים לחמ"לים על מנת לתת לחיילים תחושת ביטחון, בנייה מחדש של כלל מחנות החטיבה שרובם נשרפו, טיפול רפואי ונפשי בפצועים, חיבוק המשפחות שכולות, בניית כיתות הכוננות, החזרת התושבים, פתיחת מוסדות החינוך ופתיחת חוף זיקים. זאת תוך שימור מאמץ התקפי רחב לבניית הקו הקדמי של ההגנה בחזית. בשנה וחצי האחרונה גזרתי על עצמי שתיקה, את האמת הטחתי בפורום סגור, זאת על אף שבמשך שנה וחצי גורמים עלומים מהמערכת לא הפסיקו לתדרך עיתונאים כנגדי וכנגד כוחותיי המעטים שהיו בנבול. בזמן שאני הובלתי כוחות בקרבות ברצועה, הם עיצבו לעצמם את הנרטיב. כעת אני פורש מצה"ל לאור אחריותי כמפקד הגזרה, והאמת מארץ תצמח!!! למשפחות השכולות, הבנים והבנות שנפלו הינם גיבורים וקדושים, לעד ארכין ראשי !

לעמרי הינך מפקד ראוי, אני מפקיד בידך את ילדי וביתי, את החטיבה הצפונית של עזה, תפוס פיקוד, המשך לחבק את המשפחות השכולות למפקדי אבי, ברק, איציק ויהודה, תודה על האמון והשותפות לדרך. ברצוני להודות לגדודים הלוחמים, לחיילים ולחיילות המדהימים שלי, למפקדים, לקציני המטה, ולכוחות המילואים, לבן וישי הסמח"טים שלי, אחי לנשק !!! לשותפי לדרך מהתפוצות, הזכרתם לי שהמלחמה הינה על עתיד הבית הלאומי של היהודים בכל העולם, ועל כך שדם יהודי לא הפקר.

הייתם לי הדלק והעוצמה המוסרית להמשיך קדימה. ביחד עם העדות שכרתו איתנו ברית דמים, הדרוזים והבדואים, יחד ורק יחד נוכל לנצח!

יום חמישי, י"ב בניסן תשפ"ה

10 באפריל 2025

למשפחתי המדהימה, אשתי שירן שבשעות הראשונות קיבלה הודעת וואצאפ שנהרגתי, שהצליחה לאסוף את עצמה מתהום היגון, והעניקה לי תמיכה מבית. לתאומות המדהימות שלי שפתחו חמ"ל על בסיס מיקומי הטלפון שלי כדי לוודא שאבא לא נחטף, לבני הקטן שהחל להתעטף בציצית כדי שאלוהים ישמור עלי.

אתם האור באפילה, העוגן כבר 23 שנה, אחרי שנה וחצי של מלחמה, אבא חוזר לבנות ולשקם מחדש את ביתנו. כמח"ט, שפיקד על אחד הקרבות הקשים בהיסטוריה של מדינת ישראל, תמיד אחיה מוכן להעמיד מניסיוני הצרוב בדם, כאורח מין השורה, לטובת בטחון המדינה. לבורא עולם, לא יודע באיזה ניסיון בחרת להעמיד אותי, השתדלתי להיות ראוי.

קטונתי מכל החסדים ומכל תאמת אשר עשית עם עבדך, עת מלאכי המוות דפקו על חדרי ברעים להרוג ולחטוף אותי.

לקראת חג החירות הקרב, אני רוצה להתנצל בפני החטופים, בינם כאלו ששלחתי לקרב, ואלו שהיו אחי לנשק, על כך שאני מסיים את תפקידי לפני שחזרתם !

אחיה קולכם וזעקתכם עד שתוכו לחירותכם או לקבורתכם באדמת ארץ ישראל!!!

כאן קודקוד מכבים ! סוף!